

El Riambau

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 2000 metres per pista forestal de la carretera BV-4406, punt quilomètric 14'100.

Coordenades:

Latitud: 41.99775
Longitud: 1.98724
UTM Est (X): 416122
UTM Nord (Y): 4650022

Classificació

Número de fitxa 08255 - 64
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 011A00015

Fitxes associades:

[Cal Masover del Riambau](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 26/10/2007 - 02:00

Descripció

El Riambau es troba situat en un punt elevat a la riba est de la riera de Merlès, prop del castell de Merlès. Es tracta d'una casa de planta rectangular formada per planta baixa, un pis i golfes i teulada de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior. Està construïda amb murs de maçoneria de pedra i cantonades diferenciades, algunes d'elles integrades als murs fruit de les diverses ampliacions al llarg dels anys.

L'antiga façana principal, orientada al sud, es troba tancada per un mur de pedra, una porta de lliça amb barbacana de doble vessant, format un pati. A la planta baixa s'hi obre un portal principal d'accés emmarcat amb brancals i llinda de pedra bisellada i la data inscrita de 17+55. A la banda dreta hi ha un portal emmarcat amb pedra treballada i una finestra bisellada reformada, i a la banda esquerra s'obre una petita finestra emmarcada amb monòlits de pedra. Al primer pis hi ha tres balcons emmarcats amb brancals i llinda de pedra bisellada, els quals corresponen a reformes d'antigues finestres. El balcó situat a la dreta té inscrita la data de 1735 + a la llinda. A nivell de golfes s'hi obren tres finestres de menors dimensions emmarcades amb brancals, llinda i ampit de pedra.

La façana oest queda tancada per una porta de lliça coberta amb barbacana de doble vessant d'ampla volada i la part posterior d'una pallissa, formant un pati. A la planta baixa presenta dues espitlleres i una finestra reformada. Al primer pis s'hi obren tres finestres emmarcades amb pedra bisellada, dues de les quals reconvertides en balcó. A les golfes hi ha cinc finestres reformades o de moderna obertura.

La façana nord, presenta a nivell de planta baixa, una petita finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada i un cos de pedra adossat (la cisterna) que sobresurt perpendicularment. Aquest es troba cobert amb teulada d'una vessant sustentada amb pilars de pedra bisellats i amb motlures al capitell, un dels quals amb la data inscrita de 1789, formant un porxo a nivell de primer pis. S'accedeix al porxo a través d'una escala lateral. A nivell de primer pis s'hi obren quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada i dues portes d'accés a l'interior. A les golfes hi ha una finestra de pedra bisellada actualment tapiada, i dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra, una amb pedra treballada i l'altra amb pedra bisellada.

La façana est és l'actual façana principal d'accés. A la planta baixa hi ha dos portals emmarcats amb pedra, una finestra a la banda esquerra emmarcada amb monòlits de pedra i una obertura triangular amb una pica a sota entre els dos portals. Al primer pis hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada, la de l'esquerra, de menors dimensions, emmarcada amb monòlits. A les golfes s'obren dues finestres emmarcades amb pedra bisellada.

Uns metres a l'oest de l'edifici hi ha la pallissa del Riambau i uns 25 metres a l'est hi ha cal Masover del Riambau, ambdues descrites en una fitxa individual.

Història

El Riambau antigament conegut com el mas Costa es troba documentat l'any 1392 i era tingut en indivís amb la Catedral de Vic. Apareix en els fogatges de 1497 i 1553 amb el nom de Costa. L'any 1600 adquirí el nom de Riambau quan l'hereva del mas, Àngela Costa, es casà amb Francesc Riambau de Tona.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1992). El fogatge de 1497. Estudi i transcripció. Dalmau.

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

